

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 247/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovvej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Jaroslavou Krajčovičovou Šokovou, advokátkou, SNP 10, Hlohovec, proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní sp. zn. 15 C 57/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 57/2019 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie 4 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou z 1. júla 2019 proti žalovanému domáha nahradenia prejavu jeho vôle ako predávajúceho pri uzavretí kúpnej zmluvy pre porušenia jej predkupného práva.

3. Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 403/2022-20 z 8. septembra 2022 rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa

čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie, ako i náhradu trov konania. Po právoplatnosti uvedeného nálezu (19. septembra 2022) podala sťažovateľka posudzovanú ústavnú sťažnosť.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka argumentuje, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti (teda 3 roky a 8 mesiacov od doručenia žaloby) okresný súd nielenže nerozhodol vo veci samej, ale nevykonal vo veci ani len jedno pojednávanie napriek tomu, že ústavný súd už rozhodol o porušení jej označených práv a prikázal mu konať bez zbytočných prietáhov.

5. Sťažovateľka zdôrazňuje, že žiadnym úkonom neprispela k prietahom alebo spomaleniu postupu okresného súdu a prietahy v konaní sú spôsobené výlučne dlhodobou nečinnosťou okresného súdu.

6. Podľa názoru sťažovateľky nečinnosť okresného súdu spôsobila a spôsobuje zbytočné prietahy v napadnutom konaní a porušovanie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sťažovateľka namietala, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období do 19. septembra 2022

9. Podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov návrh nie je prípustný, ak sa týka veci,

o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

10. Z už uvedeného vyplýva, že ústavný súd rozhodol o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky, ktorou namietala tiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, nálezom č. k. III. ÚS 403/2022-20 z 8. septembra 2022 tak, že označené práva sťažovateľky boli postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov a okresnému súdu uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania a finančné zadost'učinenie 1 000 eur. Označený nález nadobudol právoplatnosť 19. septembra 2022. Z toho vyplýva, že ústavná sťažnosť sťažovateľky sa v časti do 19. septembra 2022 týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

11. Na tomto základe ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období po 19. septembri 2022

12. Pri predbežnom prerokovaní tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ju doručila ústavnému súdu 9. marca 2023, t. j. po necelých šiestich mesiacoch po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o jej predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, ktoré sa týkalo tej istej veci.

13. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po takom krátkom čase opätovne vyslovil porušenie označeného základného práva podľa ústavy, a práva podľa dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, a to ani pri zohľadnení skutočnosti, že v predmetnej veci ústavný súd už prikázal okresnému súdu svojim nálezom z 8. septembra 2022, aby konal bez zbytočných prietáhov (tento nález bol okresnému súdu doručený 19. septembra 2022). V čase posudzovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky na veci nič nemení ani uplatnená argumentácia sťažovateľky, ktorá poukazuje na nie celkom optimálny postup okresného súdu v napadnutom konaní.

14. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v období po 19. septembri 2022 nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených sťažovateľkou postupom okresného súdu v namietanom konaní. Preto ústavnú sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

15. Na záver však ústavný súd dodáva, že v prípade, ak nečinnosť, resp. neefektívna činnosť všeobecného súdu bude pokračovať, sťažovateľka sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu